

ZARZĄDZENIE

Dnia 14 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w przedmiocie wniosku skazanego **K. K.**
o wznowienie postępowania z urzędu
zakończanego prawomocnym postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 31 marca 2025 r., sygn. akt II AKzw 286/25,
utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy
z dnia 27 stycznia 2025 r.,
o odmowie udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia
z odbycia reszty kary pozbawienia wolności
podstawie art. 542 § 3 k.p.k. *a contrario*

zarządził:

- 1. stwierdzić brak podstaw prawnych do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, wskazanego przez skazanego postępowania;**
- 2. odpis zarządzenia doręczyć skazanemu wraz z pouczeniem, że nie podlega ono dalszemu zaskarżeniu.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

W swoim stanowisku skazany podniósł, iż podstawą jego sygnalizacji jest ujawnienie w sprawie uchybienia stanowiącego tzw. bezwzględłą przyczynę

odwoławczą z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., do jakiej doszło na etapie postępowania przed sądem odwoławczym. Zdaniem skazanego w wydaniu zaskarżonego orzeczenia brał udział sędzia powołany na stanowisko – jak to ujął wnioskodawca – na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa wyłonionej po uprzednim skróceniu w sposób niezgodny z Konstytucją RP kadencji legalnie działającej Rady. Stan ten stworzył według wnioskującego podstawy do wątpliwości co do wpływu sił politycznych na powołanie sędziego. W konsekwencji skutkować może to naruszeniem gwarancji bezstronności i niezależności sędziego.

Mając zatem na uwadze pokrótce przytoczoną treść wniosku, jak i przedmiot postępowania, który ten wniosek dotyczy stwierdzić należy, że inicjatywa skazanego nie mogła prowadzić do wszczęcia z urzędu postępowania wznowieniowego przez Sąd Najwyższy. Rzecz bowiem w tym, że samo wznowienie postępowania wykonawczego, w tym również postępowania w przedmiocie warunkowego zwolnienia jest dopuszczalne tylko w ograniczonym zakresie. Mianowicie, o ile – co do zasady – możliwe jest wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem o udzieleniu warunkowego zwolnienia oraz postanowieniem o odwołaniu warunkowego zwolnienia z odbycia kary pozbawienia wolności, gdyż postanowienia w tym przedmiocie są orzeczeniami, które kończą postępowanie sądowe w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., to taką cechą nie odznaczają się postanowienia o odmowie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia. Jak bowiem wyraźnie wskazuje się to w judykaturze, orzeczeniem, którym zakończono postępowanie sądowe, w rozumieniu art. 540 § 1 k.p.k., jest postanowienie w przedmiocie warunkowego przedterminowego zwolnienia a zatem zarówno to, którym je udzielono, jak i to, którym je odwołano (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 3 września 2015 r., V KO 43/15). Będące przedmiotem uwagi z sygnalizacji K. K. postanowienie o odmowie udzielenia mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, nie jest zatem w żadnym razie orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe, o jakim mowa w art. 540 § 1 k.p.k., skoro zgodnie z treścią art. 161 § 3 i 4 k.k.w., w ogóle nie zamyka ono przecież skazanemu drogi do ponownego ubiegania się o wnioskowane dobrodziejstwo – warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, po upływie określonego

czasu od zapadnięcia negatywnego rozstrzygnięcia w tym przedmiocie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 21 lutego 2013 r., IV KO 12/13).

Postanowienie odmawiające udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia podlegać może natomiast reasumpcji w trybie art. 24 § 1 k.k.w. - jeżeli ujawnią się nowe lub poprzednio nieznane okoliczności istotne dla treści rozstrzygnięcia. Kierując się powyższym należało, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k., stwierdzić należało brak podstaw prawnych do wszczęcia przez Sąd Najwyższy postępowania o wznowienie z urzędu, wskazanego przez skazanego postępowania.

[J.J.]

[r.g.]